

tebe, — er det da ogsaa Mening, at de skulde have Godtgjorelse ved Forflytningen for saadanne Alderstillaag? Det forekommer mig, at man, ved at tænke sig flere Exempler, kommer meer og meer til den Overbeviisning, at man føres videre, end man egentlig har tænkt sig. Derimod kan jeg ikke nægte, at det i det specielle Tilfælde, som her er Tale om, stiller sig meget haardt for Vedkommende. Jeg kan ikke indrømme dem noget bestemt Krav; men jeg kan ikke Andet end tilstaae, at de ere meget ugunstigt stillede. Man maa nemlig lægge Mærke til, naar man sammenligner dem med andre Embedsclasser, at, hvor en saadan Oprykningsret har fundet Sted, s. Ex. i Overretterne eller, som den høitærede Finantsminister oplyste, i Collegierne, der have de vedkommende Embedsmænd havt en meget bestemt Udsigt til forfjællige andre og høiere lønede Embeder. Der har heller ikke, saavidt mig bekjendt, været Spørgsmaal om Forandringer, som kunde være til deres Skade, og hvor altsaa Spørgsmaalet heller ikke hidtil har været afgjort. Disse enkelte Embedsmænd ere derimod, forekommer det mig, temmelig anviste til en snever Kreds af Forflyttelser, og det bliver vanskeligt for dem, der nu ere lavtstillede, og som miste Afgang til at oprykke, at opnaae bedre Vilkaar, end de fortiden have. Der er, besynderligt nok, netop i de Ord, den høitagtede Finantsminister oplæste af Bestallingen, et Udtryk, som meest har vaakt Tvivl hos mig, om de dog ikke skulde have et Krav, netop de Ord: „herefter tillagt vorder“. Dersom man refererer disse Ord: „herefter tillagt vorder“ til selve den kongelige Resolution, saa synes det mig, at deri kunde ligge en Antydning af, at de ogsaa vare oprykningsberettigede. Jeg kan imidlertid ikke komme til anden Overbeviisning end den, at noget bestemt Krav dog ikke deri kan begrundes. Hvorvidt der nu af Billighedshensyn kunde være Grund til at foreslaae en Forandring, der kunde forbedre Vilkaarene for disse Embedsmænd, vil vist komme under Overveielse i Udvalget, og, hvis der skulde findes Anledning dertil, vil der fra Udvalgets Side blive stillet et Forslag, hvilket jo ogsaa vil kunne skee af andre arede Medlemmer af Thinget, som derom maatte kunne forene sig. Men jeg

maa gjentage: saaledes som Forslaget nu er, forekommer det mig rigtignok meget utilraadeligt at gaae ind derpaa.

Umsgaard: Jeg skal ikke gaae ind paa det almindelige Spørgsmaal om, hvorvidt et slikt Forbehold af at kunne stige til et høiere Embede bør tages med i Betragtningen ved en Leilighed som den, hvorom her tales. Hvad de Bemærkninger angaaer, som ere udtalte, da troer jeg, at de hverken tale for eller imod den Sag, som her er under Omtale; thi med den høitærede Finantsministers Tilladelse, troer jeg, at de Ord, han har citeret, staae i alle Bestallinger. (Finantsministeren: Nei!) idetmindste i alle de Bestallinger, jeg har seet. Men, hvad der for mig taler aldeles klart for, at man ikke skulde give dem nogen Erstatning for denne Oprykningsret, er, hvad den arede Finantsminister har anført, nemlig at hele Gageringsplanen saavel som Oprykningsretten kun er lagt for eet Aar, eller i alt Fald kun foreløbigt. Dem, som i den Tid, hvori Regelen gjaldt, ere rykkede op, tilkommer jo selvfølgelig den Ret til at faae Tillæg, som er hjemlet dem, men de Øvrige, som dette ikke er Tilfældet med, tilkommer ikke nogen saadan Ret. Forandringen i Lønningsmaaden er jo udtrykkeligt reserveret ved denne Resolution, der er communiceret alle Vedkommende, og jeg troer derfor ikke, at de kunne have nogen Ret i saa Henseende.

Wessely: Det forekommer mig, at Forsamlingen er stillet i et ganske særegent Forhold med Hensyn til det Amendement, som er foreslaaet af den arede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (Hansen), idet han, efterat have modtaget et Andragende fra enkelte Embedsmænd, derpaa støtter et Amendement, ikke specielt, forsaavidt det angaaer disse Embedsmænd, men saaledes, at der deraf skulde udledes en almindelig Regel. Det forekommer mig nu meget betænkeligt saaledes fra et enkelt Tilfælde at abstrahere til en almindelig Regel; men endaa mere betænkeligt forekommer det mig, naar det Andragende, hvorpaa Amendementet støtter sig, ikke har været foreslagt Udvalget, og der heller ikke har været Afgang for alle Thingets Medlemmer til at tage det under næste Overveielse; thi det, der her